

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മന്ത്രിസഭ

1957 ഏപ്രിൽ 5-നാണല്ലോ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മന്ത്രിസഭ അധികാരത്തിൽ വന്നത്. 27 മാസവും 27 ദിവസവും ആ മന്ത്രിസഭ കേരളം ഭരിച്ചു. ഈ ഭരണത്തെ ഞാനും സഹപ്രവർത്തകരും നിശിതമായി വിമർശിച്ചിരുന്നു. ആ ഭരണം മാറിക്കാണാൻ അഹോരാത്രം അധ്വാനിച്ചിരുന്നു. എന്നെ സഹായിച്ചിരുന്നവരിൽ ഒരു വലിയവിഭാഗം പ്രതിലോമാശയക്കാരുമായിരുന്നു മന്നത്തിന്റെ വലങ്കയ്യായി നടന്ന് എല്ലാ പ്രമുഖ കേന്ദ്രങ്ങളിലും ജനലക്ഷങ്ങളോടു ഞാൻ പ്രസംഗിച്ചിരുന്നു. വിമോചനസമരത്തിന്റെ തൃശ്ശൂർ ജില്ലാ കാര്യദർശി ഞാനായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണത്തിനെതിരെ സത്യഗ്രഹങ്ങളും നിയമ ലംഘനങ്ങളും നടത്താൻ നാടുനീളെ ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകളെ അണിനിരത്തിയതിൽ എന്റെ സംഘടനാവൈഭവമാണ് വലിയ സംഭാവന നൽകിയതെന്ന് ശത്രുക്കൾപോലും സമ്മതിക്കും.

ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായി ഭൂപരിഷ്കാരരംഗത്തും, വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരരംഗത്തും പുരോഗമനപരമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മന്ത്രിസഭയെ മറിച്ചിടാൻ ഒരു പുരോഗമനാശയക്കാരനായ ഞാൻ എന്തുകൊണ്ട് ഒരുങ്ങി എന്ന ഉഗ്രമായ ചോദ്യം ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നു. അതിനുള്ള സമാധാനം സംക്ഷിപ്തരൂപത്തിലെങ്കിലും ഇപ്പോൾ പറയാതിരിക്കുന്നതു ശരിയല്ല.

ഇ.എം.എസ്. മന്ത്രിസഭ കൊടുവന്ന കാർഷികബന്ധ നിയമത്തെ ഞാൻ നൂറുശതമാനവും പിന്താങ്ങിയിരുന്നുവെന്ന സത്യം ആദ്യംതന്നെ തുറന്നുപറയട്ടെ. കാർഷികബന്ധനിയമം തിരുത്തുകയില്ലെന്ന് ഉറപ്പു കിട്ടിയാൽ മാത്രമേ വിമോചന സമരത്തിൽ സഹകരിക്കയുള്ളൂ എന്ന് മന്നത്തു പത്മനാഭനടക്കമുള്ള എല്ലാ നേതാക്കളോടും ഞാൻ തുറന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ വസ്തുത മനം അരികേ ഇരിക്കേത്തന്നെ പല വമ്പിച്ച പൊതുയോഗങ്ങളിലും വച്ചു ജനസഹസ്രങ്ങളോട് ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ മുശ്ശേരി കൊടുവന്ന വിദ്യാഭ്യാസ ബില്ലിന്റെ ചിലവശങ്ങളോട് എനിക്കന്യായോജിക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. അത് എന്റെ കുറ്റമായിരുന്നു. ആ തെറ്റിനെക്കുറിച്ച് ഇന്നും ഞാൻ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു. സ്വകാര്യവിദ്യാഭ്യാസമേഖലയിലെ അഴിമതികൾ നീങ്ങിക്കാണാൻ എനിക്കു കലശലായ ദാഹമുണ്ടായിരുന്നു. അതേസമയം സ്വകാര്യ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സർക്കാരിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായിപ്പോയാൽ വിദ്യാർത്ഥി ലോകത്തിന്റെ രൂപീകരണത്തിൽ ആപൽക്കരമായ മാറ്റം വരുമെന്നായിരുന്നു അന്നത്തെ എന്റെ സാക്ഷാൽ ഭയം. അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ഒരു ഭയമായിരുന്നു അതെന്ന് ഇന്നെനിക്കു മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അന്ന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ശക്തി സംവിധാനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണകളും രാഷ്ട്രീയത്തിൽ നടന്നിരുന്ന മസ്തിഷ്കപ്രക്ഷാളനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പത്രവാർത്തകളും ഭയചകിതമായ ഒരു

മാനസികഘടനയാണ് എന്നിൽ സജ്ജീകരിച്ചിരുന്നത്. അതേസമയം അദ്ധ്യാപകരുടെ നിയമനം, നേരിട്ടുള്ള ശമ്പളം, ഉദ്യോഗസ്ഥിരത, ഭാവിസുരക്ഷിതത്വം മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ മു ശ്ലേരിയുടെ ബില്ലിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്ന എല്ലാ വകുപ്പുകളോടും കലവറയില്ലാത്ത യോജിപ്പ് ഞാൻ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്റെ അന്നത്തെ പല ലഘുലേഖകളും ലേഖനങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും ഈ പരമാർത്ഥത്തിനു സാക്ഷ്യങ്ങളാണ്.

വിദ്യാഭ്യാസബില്ലിനെതിരായ വികാരമായിരുന്നുവല്ലോ വിമോചന സമരത്തിന്റെ തീമല. സ്വകാര്യസ്കൂൾ മാനേജരന്മാരെ മുക്കുകയറിടണമെന്നു കൊല്ലങ്ങളായി ഞാനാശിച്ചിരുന്നതാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് അദ്ധ്യാപക നിയമനവേളയിൽ കോഴവാങ്ങുന്ന സമ്പ്രദായത്തോട് ആളിക്കത്തുന്ന ധർമ്മരോഷമായിരുന്നു എനിക്കു ായിരുന്നത്. തന്മൂലം, മു ശ്ലേരിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസബില്ലിൽ കുറെ നല്ലവശങ്ങളും ഞാൻ കെ ണ്തിയിരുന്നു. വലിയ വിഷമവൃത്തത്തിലായി ഞാൻ. വിദ്യാഭ്യാസബില്ലിനെ അനുകൂലിക്കണമോ എതിർക്കണമോ എന്ന പ്രശ്നം എന്റെ മനസ്സാക്ഷിയെ അലട്ടിക്കൊ ിരുന്നു.

ഞാൻ തൃശ്ശൂർ മെത്രാനായിരുന്ന ബിഷപ്പ് ആലപ്പാടിനോട് ഒരുകാര്യം സഭയെ പഠിപ്പിച്ചു. അദ്ധ്യാപകനിയമനവേളകളിൽ കൃത്രിമസംഭാവനയുടെ രൂപത്തിൽ കോഴ വാങ്ങുന്ന സമ്പ്രദായം തൃശ്ശൂർ രൂപതയിലെ ഒരു സ്കൂളിലും മേലാൽ ഉ ാവുന്നതല്ലെന്ന് അദ്ധ്യാപകരെ വിളിച്ചു കൂട്ടി മെത്രാൻ ഉറപ്പു കൊടുത്താൻ മാത്രമേ ഞാൻ വിദ്യാഭ്യാസപ്രക്ഷോഭണത്തിനു നേതൃത്വം കൊടുക്കുകയുള്ളൂ എന്നായിരുന്നു അത്.

ആ അഭിവന്ദ്യ പിതാവ് അതു സന്തോഷത്തോടെ സമ്മതിച്ചു. ഞാൻ രൂപതയുടെ എല്ലാ ഭാഗത്തും പോയി അദ്ധ്യാപകരോട് ആ വിവരം പറഞ്ഞു. സെന്റ് തോമസ് കോളേജിൽ വലിയ ഒരദ്ധ്യാപകയോഗം സംഘടിപ്പിച്ചു. ആയിരത്തിലധികം അദ്ധ്യാപകർ അതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ബിഷപ്പ് ആ യോഗത്തിൽ സന്നിഹിതനായി. അദ്ധ്യാപകനിയമനവേളയിൽ സംഖ്യ വാങ്ങുന്ന ദുഷിച്ച പതിവ് രൂപതയിൽ തുടരാൻ അനുവദിക്കയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം സംശയരഹിതമായ ഭാഷയിൽ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകേട്ടപ്പോൾ എനിക്കും എല്ലാവർക്കും വലിയ ഉത്തേജനം കിട്ടി. നഖശിഖാന്തനവചൈതന്യത്തോടെ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രക്ഷോഭണത്തിലേക്കു ചാടിവീഴാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് ഈ പ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു. 1959-ലാണ്. കൊല്ലം 14 പിന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. അന്ന് 1000 രൂപയായിരുന്നു നിയമനവേളയിലെ കോഴ. ഇന്ന് 5000 രൂപയായി ഉയർന്നിരിക്കുകയാണ്. തൃശ്ശൂർ രൂപതയിൽ വിരലുകൊ ണ്ണാവുന്ന ചില വിദ്യാലയങ്ങളൊഴിച്ചാൽ മറ്റൊല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളിലും ഈ പ്രാകൃതവും വികൃതവുമായ സമ്പ്രദായം ഇന്നും നിലനിന്നുവരികയാണ്.

തൃശ്ശൂരിൽത്തന്നെയല്ല, കേരളത്തിലെ മഹാഭൂരിപക്ഷം സ്വകാര്യ വിദ്യാലയങ്ങളിലും ഈ കച്ചവടം നിർബാധം നടക്കുന്നു . വിമോചനസമരത്തിന്റെ വീരസേനാനിയായിരുന്ന മന്നത്തു പത്മനാഭനാൽ പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട എൻ. എസ്. എസ് വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഈ പകൽക്കൊള്ള

പത്തിരട്ടിയായിരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ അന്നു വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു എന്നു ചുരുക്കം. വിദ്യാഭ്യാസ പ്രക്ഷോഭണത്തിൽ അന്നു പങ്കുചേർന്നതിന് പിന്നീടു ഞാൻ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും പ്രായശ്ചിത്തം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം നടന്ന കോളജ് പ്രക്ഷോഭണത്തിൽ ഭരണകക്ഷികളെ ഉള്ളഴിഞ്ഞു സഹായിച്ചതോടെ എന്റെ പ്രായശ്ചിത്തം തീർന്നുവെന്നു ഞാനാശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

ഫാദർ. വടക്കൻ (എന്റെ കുതിപ്പും കിതപ്പും)